

POČITNICE SO PREHITRO MINILE

Tudi med letošnjimi zimskimi počitnicami je zveza prijateljev mladine pripravila za šolarje vrsto dejavnosti. Poleg športa in kulture – ogleda otroških filmov, lutkovnih predstav, srečanja s slovenskimi ljudskimi glasbami, so se otroci lahko pomerili tudi v oblikovanju snega. Objektiv naše kamere jih je ujel v prostorih krajevne skupnosti 7. september, kjer so se po igri na snegu ogreli s plesom.

Foto: V. P.

Izkušnje za vse krajanje

Z letne konference krajevne organizacije zveze rezervnih vojaških starešin Ivan Kavčič

Kako povezati rezervna znanja in izkušnje rezervnih vojaških starešin s potrebami in zahtevami sodobnega življenja vseh krajanov, je bilo eno od vprašanj aktualne problematike in aktivnosti na redni letni konferenci

krajevne organizacije Zveze rezervnih vojaških starešin v KS Ivan Kavčič.

Pičla udeležba rezervnih starešin v vseh oblikah aktivnosti potrjuje potrebo po spremembah v načinu in metodah dela. Ni težko

ugotoviti, da je zanimanje članov dosti večje, kadar so na programu tehnični zbori, obiski enot JLA ali nestereotipne naloge na terenu. Vendar tega je zadnje čase vse manj, bodisi da gre za krajevno ali občinski raven organizacije, so poudarili v razpravi.

Pri rednih letnih predavanjih za vse člane na občinski ravni marsikdo pogreša dva termina teh predavanj, kar je bila praga prejšnjih let. Sprejeli so sugestijo, naj na občinski organizaciji ZRVS razmislijo o drugem terminu – v tedenskem in dnevnem zamiku, ker je čedalje več članov, ki imajo izredno delo ali so na službenih potovanjih.

Rezervni starešine v KS Ivan Kavčič so zadovoljili svoje predstavo, da pospešijo sodelovanje z obrambnim krožkom na osn. šoli Milana Šušteršiča. Pomagali bodo pri organizaciji obrambnega dne in razstavi orožja na šoli.

V. Z.

PARKIRANJE V HRANILNIŠKI ULICI

»Delegat naj se preseli v našo ulico«

Poročali smo, da je Ignac Zemljič, delegat konference delegacij DO Commerce predlagal, naj mestni komite za promet in zveze umakne prometne znake o prepovedi parkiranja na Einspielerjevi in Hranilniški ulici. Hlasi sveta s Hranilniške ulice so nam poslali ugovor:

Hranilniška ulica je izredno prometna, preobremenjena, predvsem zaradi Aste, saj teče ves promet po naši ulici. Pri izvozu na Hranilniško ulico pride večkrat tudi do prometnih zamaškov. Vse to povzroča neznošen hrup in strahotno onesnaževanje z izpušnimi plini. Vsa Hranilniška ulica ima namreč okna in stanovanja v nizkem pritličju.

Obvestila Društva upokojencev Stadion

Društvo upokojencev Stadion vabi na izlet v Ptuj. Izlet bo v soboto, 7. marca. Z avtobusom se bomo odpeljali ob 7. uri iz pred Doma družbenih organizacij Stadion, Staničeva 41. Vrnili se bomo zvečer. Ogledali si bomo znamenitosti Ptuja, muzej in vinsko klet ter pustno prireditev. Na povratku bomo kosili v Slovenski Bistrici in se ustavili še pri spomeniku talcem, v Frankolovu. Prijave sprejemamo vsak četrtek od 9. do 11. ure v društveni pisarni na Staničevi 41, soba 101.

Šahiramo vsako sredo od 9. do 11. ure v društveni pisarni na

Izjemna solidarnost v Elektrotehni

V dveh dneh zbrali 125 milijonov starih din pomoči za sodelavca, ki mu je zgorelo stanovanje

Alija Masar, delavec Elektrotehne, je bil včeraj iz svojega stanovanja izločen. Nenaaden in silovit požar mu je uničil prav vse, kar je v tolikih letih dela skupaj. Do zidakov so plameni uničili tri-sobno stanovanje, v katerem je stanoval z ženo in dvema hčerama. Na srečo, človeških žrtev ni bilo, a ognjena ujma je napravila škodo za nekaj sto tisoč milijonov.

Takoj naslednji dan je v Elektrotehni stekla široka in natančno organizirana solidarnostna akcija. V pičlih šestih urah so njegovi tovariši zbrali iz svojih žepov dobrih devetdeset starih milijonov gotovine, naslednji dan pa že stopetindvajset milijonov – za prvo silo, so dejali. Sledili so krediti in nabiralne akcije še druge.

GOSTOLJUBNI SOSEDE

Pred slabimi sedmimi leti je Alija Masar prišel iz rodne Peči na Kosovo v Ljubljano. Zaposlil se je kot delavec v odpravi blaga v skladišču Elektrotehne. Sčasoma si je ustvaril družino in tase mu je odstopil stanovanje, kamor se je naselil z ženo in dvema otrokoma. Ravno si je udobno postal, nakupil vse potrebno, začel odplačevati kredite, ko se je zgodilo.

Nekega zasednega nedeljskega jutra sredi januarja, ko so v stanovanjskem bloku prebivalci še dremali, je iskra iz pokvarjene termoakumulacijske peči priletela na itison v otroški sobi. Začelo je tleti, gost in smrdljiv dim je napolnil sobico, kjer sta spali štiriletna Suzana in dvehletna Adriana. Starša sta spala v sosednji sobi.

»Prav nič nisva z ženo vedela, kaj se dogaja v otroški sobi,« je pripovedoval Alija. Starša hčerka je nena doma z razširjenimi očmi pritevala v najino sobo in ni spravila iz sebe niti besedice. Tisti hip smo zavohali, da se nekaj žge. Z enim skokom sem planil v otroško sobo in rešil mlajšo hčerko, ki se je že dušila v plamenih in dimu. Takoj sem poslal ženo in otroka k sosedu, vpijoč, naj čimprej pokličejo gasilce, sam pa sem se lotil gašenja z mokro odejo. Bil sem v šoku. Moje gašenje ni dosti zaleгло. Plameni so se razširili po vsem stanovanju in zaradi vročine sem se moral

umakniti. Tudi sosed z gasilnim aparatom ni opravil kaj več, kot da je rešil jeklenko s plinom v kuhinji in preprečil eksplozijo. V tem so pridruživeli gasilci, a niso imeli več kaj rešiti. Pred mojimi očmi mi je v pičle četrt ure pogorelo vse, kar sva z ženo trudoma spravila skupaj. A kožo smo odnesli in to je poglavito.

Ostala sva brez doma, vsaj mislila sva tako. A vendar se v teh težkih časih najdejo pravi ljudje s srcem na pravem mestu in na pravem kraju. Sosed Tone Beci mi je brez pomisleka odstopil svoje enosobno

je bil direktor tozda Blagovni promet Jože Šimpelj. Delavski svet je sklenil, da bodo Aliju dodelili tri povprečne mesečne osebne dohodke in kredit za adaptacijo stanovanja v vrednosti 150 milijonov starih din z odplačilno dobo 20 let. Nabiralno akcijo so organizirali tudi v Feršedu, kjer je zaposlena Alijeva žena Nuša.

»Naj povem še drobno zanimivost,« je dejal Jože Šimpelj. »Medtem ko so Alijevi sodelavci zbrali doslej 125 milijonov starih dinarjev pomoči pa so, brez, da bi jih kdo posebej nagovarjal svojo denarno pomoč primaknili še naši pogodbeni soferji – zasebniki v višini devetih starih milijonov.

Ob taki pomoči, pri takšnem tovarstvu in solidarnosti, ko nihče od delavcev ni prispeval manj kot pet-

Družina Alija Masarja – sosed jim je začasno odstopil stanovanje.

Foto: T. B.

stanovanje s pripombo, da sem lahko z družino v njem dokler se ne bom znašel, ter se odselil k tasi. Bili smo iz najhujšega.

BLISKOVITA AKCIJA POMOČI

Predsednik hišnega sveta na Toplarniški 11 Bojan Sever je skupaj z mladinskimi aktivom še isti dan organiziral nabiralno akcijo v katero so se s prispevki vključili domači vsi prebivalci tega in okoliških blokov. Rezultat: ob devetnajsti uri so Alijevi družini izročili dobrih šestnajst starih milijonov gotovine. Prav tako so isti dan iz Elektrotehne poslali tovornjak, na katerega so naložili ostanke s pogorišča.

Glavna akcija pa je stekla naslednji dan zjutraj. Glavni organizator

sto starih tisočakov, je to nad vse naši pričačkanji. Globoko verjamem v medsebojno pomoč, globoko zaupam v prijateljstvo, kolegalnost in tovarštvo tako v Feršedu kot pri nas v Elektrotehni in še kje drugje.

VSLEDITEV ŽE MARCA

Podoben kod v Elektrotehni je tudi v Feršedu sindikat takoj prispeval petdeset starih milijonov.

In da bo naša zgodba dobila pravo piko na i moramo dodati, kako neverjetno hitro se je odzvala samoupravna stanovanjska skupnost Moste-Polje in njena uslužbenka Barbara Trobec. Takoj so pričeli z adaptacijo in prenovno stanovanja. Skupaj s pooblaščenimi iz Elektrotehne, hišnim svetom Toplarniške 11 in številnimi obrtniki, nekdanje stanovanje spet dobiva svojo prvotno obliko – seveda brez opreme in pohištva. Dela potekajo po načrtih in v začetku meseca marca bo Alija drugi dobil ključke svojega stanovanja. Sprejele ga bodo le gole stene, a streha nad glavo bo trdna, vera v pomoč in človeško solidarnost še bolj. Sčasoma bo tudi pohištvo, le nečesa tam zanesljivo ne bo nikoli več – termoakumulacijske peči.

TADEJ BRATOK

8. februar v domu starejših občanov

Oskrbovanci Doma starejših občanov v Komanovi ulici so z velikim veseljem sprejeli ponudbo moškega pevskega zbora Posavje, da skupaj proslavijo slovenski kulturni praznik, 8. februar. Posebnost nastopa MPZ Posavje, pod vodstvom zborovodja Ivana Kocipra, je bila nemoteno recitiranje besedila vsake zapete pesmice.

Oskrbovanci doma, ki so pov-

sem napolnili jedilnico, so bili za to dopolnitev koncerta enako hvaležni kot za vokalno predstavitev pesmic. Koncertni program je bil prekratek zato so pevci pred odhodom zapeli nekaj pesmi tudi v avli doma. Tedaj so se petju uspešno pridružile nekatere oskrbovalke in oskrbovanci, ki tudi sicer vadijo zborovsko petje v domu.

S. K.

Obvestilo

Veterinarski zavod Ljubljana sporoča, da sprejemajo vsa naročila od 6.30 do 20. ure (tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih) na telefonski številki: 482-912 in 484-292, od 20. do 6.30 pa na telefon dežurnih veterinarjev po naslednjem razporedju:

do 20. 2. 1987 Špenko France 672-198
od 20. do 27. 2. Jerše Bogdan 262-076
od 27. 2. do 6. 3. Oberstar Andrej 647-127

Od 1. marca 1987 naprej bodo vsa naročila v popoldanskem in nočnem času, ob nedeljah in praznikih, sprejemali na telefonsko številko 268-543, razen za umetno osemenjevanje ob nedeljah in praznikih od 7. do 9. ure na telefonski številki 482-912 in 484-292, v popoldanskem in delovnih dneh pa na telefonski številki 482-912 in 484-292.

V spomin

OBRAD POPOV

Po hudi bolezni se je končalo življenje Obrada Popova-Borota. V Vojvodini v Banatski palanki, je bil rojen 7. februarja 1911 v sedemčlanski kmečki družini. Po končani osnovni šoli v domači vasi, se je izučil za čevljarja. Kmalu pa se je vpisal v podoficijsko artilerijsko šolo in jo uspešno končal. Leta 1933 je bil službeno premeščen v Ljubljano v takratno artilerijsko vojašnico, sedanjio Ljube Serceva. Toda že tretji dan okupacije je bil vse do italijanske kapitulacije in odšel v internacijo v Gonars, kjer je bil vse do italijanske kapitulacije. Nato se je vrnil v Ljubljano. Aktivno je deloval za OF vse do osvoboditve, istočasno pa je bil kot čevljar zaposlen pri nekem privatniku. Po osvoboditvi pa se je ponovno vključil v JLA. Upokojen je bil leta 1967.

Po upokojitvi se je takoj vključil v družbeno politične organizacije za Bežigradom, zlasti v ZRVS. Polnih 19 let je nosil prapor ZRVS krajevne skupnosti Stadion. Čeprav se je pred devetimi leti preselil na Glinjsko ploščad, v KS 7. september je prapor Stadionu še vedno s ponosom nosil. Prav zaradi tega smo Obrada Popova zelo cenili in ga bomo pogrešali.

D. R.